

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach

Na podstawie art. 21b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach (Dz. U. Nr 12, poz. 75) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika), z wyjątkiem żołnierzy, o których mowa w § 6, 7 i 9, oraz niebędących emerytami ani rencistami wojskowymi żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c;”;

2) w § 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204 i Nr 113, poz. 745.

„4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego pułkownika (komandora), z wyjątkiem żołnierzy, wskazanych w § 8 pkt 4, § 10 pkt 4 i § 11, w sprawach wymienionych w § 1 pkt 1 lit. a-c.”;

3) § 6-10 otrzymują brzmienie:

„§ 6. Do Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Dęblinie, stosownie do jej właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych – członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego podpułkownika włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c.

§ 7. Do Wojskowej Komisji Lotniczo-Lekarskiej w Warszawie, stosownie do jej właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych – członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego podpułkownika włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c.

§ 8. Do Wojskowej Komisji Lekarskiej Sił Powietrznych w Warszawie należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7, ustalających związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych z czynną służbą wojskową;
- 3) zajmowanie stanowisk co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń wojskowych komisji lotniczo-lekarskich, o których mowa w § 6 i 7;
- 4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych – członków personelu latającego, personelu naziemnego zabezpieczenia lotów i personelu służby inżynieryjno-lotniczej, zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego pułkownika, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c.

§ 9. Do Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku należy orzekanie w stosunku

do żołnierzy zawodowych zajmujących w jednostkach Marynarki Wojennej stanowiska służbowe do stopnia etatowego komandora porucznika włącznie, w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c.

§ 10. Do Wojskowej Komisji Lekarskiej Marynarki Wojennej w Gdańsku należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku;
- 2) zatwierdzanie projektów orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku ustalających związek lub brak związku śmierci żołnierzy zawodowych z czynną służbą wojskową;
- 3) zajmowanie stanowisk co do sprzeciwów zgłoszonych wobec projektów orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko-Lekarskiej w Gdańsku;
- 4) orzekanie w stosunku do żołnierzy zawodowych zajmujących w jednostkach Marynarki Wojennej stanowiska służbowe od stopnia etatowego komandora w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a-c.”;

4) w § 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojskowa komisja lekarska orzeka w składzie trzech lekarzy. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej.”;

5) w § 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia rozpatruje odwołanie w składzie trzech lekarzy. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

W porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

MINISTER ZDROWIA

UZASADNIENIE

Proponowana regulacja wprowadzając zasadnicze zmiany w systemie orzekania przez wojskowe komisje lekarskie, które polegają na:

- 1) zmianie właściwości rzeczowej wojskowych komisji lekarskich przez przekazanie spraw orzeczniczych żołnierzy zawodowych do stopnia etatowego podpułkownika do rozpatrywania przez komisje na szczeblu terenowym. Rejonowe wojskowe komisje lekarskie będą właściwe w stosunku do żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego pułkownika;
- 2) zmianie składu orzeczniczego wojskowych komisji lekarskich - orzecznikiem będzie mógł być każdy lekarz, niekoniecznie związany ze służbą wojskową.

W obecnym stanie prawnym rejonowe wojskowe komisje lekarskie orzekają w sprawach żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego majora, natomiast w proponowanej regulacji będą właściwe od stopnia etatowego pułkownika. Jest to konieczne do odciążenia rejonowych wojskowych komisji lekarskich i przekazania większości orzecznictwa pierwszoinstancyjnego do terenowych wojskowych komisji

lekarskich.

Projektowane rozporządzenie zniesie również obowiązek zasiadania w składzie komisji orzekających lekarzy-oficerów lub lekarzy-oficerów rezerwy, ograniczając wymagania wyłącznie do posiadania statusu lekarza. Jest to konieczne z uwagi na braki etatowe w wojskowej służbie zdrowia powodujące znaczne trudności w zatrudnieniu lekarzy będących oficerami lub oficerami rezerwy. Sytuacja ta spowodowana została, w szczególności przez likwidację Wojskowej Akademii Medycznej, która gwarantowała stały dopływ lekarzy będącymi jednocześnie oficerami. Drugim istotnym czynnikiem warunkującym ten stan rzeczy jest widoczny odpływ doświadczonej kadry lekarzy-orzeczników do innych struktur medycznych gwarantujących im wyższe wynagrodzenie. Charakter wykonywanych obowiązków w orzecznictwie wojskowo-lekarskim wymaga nie tylko wszechstronnej, głębokiej wiedzy medycznej (co najmniej II stopień specjalizacji) ale również dodatkowo specjalistycznej wiedzy orzeczniczej (wydawanie orzeczeń dla zróżnicowanej kategorii osób: od kandydatów na żołnierzy zawodowych – po inwalidów wojskowych, badań specjalistycznych dla Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, wojsk desantowych, służby na okrętach podwodnych itp.) – a także dodatkowo znajomości prawa z zakresu postępowania administracyjnego. Efektem, przy tak sformułowanych wymogach na stanowisku lekarza-orzecznika wojskowej komisji lekarskiej – a jednocześnie przy ograniczonych możliwościach zarobkowych, brak jest chętnych do pracy w komisjach. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 stycznia 2006 r. sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych, żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej oraz emerytów i rencistów wojskowych, a także właściwości i trybu postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach (Dz. U. 2006 r. Nr 12, poz. 75) komisje orzekają w składzie 3 lekarzy-oficerów i bez zabezpieczenia takiego składu orzekającego praca komisji jest sparaliżowana. W strukturze etatowej wojskowych komisji lekarskich nie są obsadzone etaty lekarzy-orzeczników nie dla tego, że brak jest woli do ich obsadzania ale dla tego, że nie można pozyskać na rynku pracy odpowiednich specjalistów. Tylko dzięki zaangażowaniu dotychczasowych lekarzy wojskowych komisji lekarskich, którzy po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej chcą jeszcze pracować w strukturach orzeczniczych, wojskowe komisje lekarskie mogą w ogóle orzekać. Równocześnie wiek i stan zdrowia tych lekarzy nie daje gwarancji utrzymania płynności orzeczniczej w przyszłości.

Jednocześnie proponowane zmiany w zakresie właściwości rzeczowej wojskowych komisji lekarskich będą miały wpływ na warunki funkcjonowania terenowych wojskowych komisji lekarskich, co w efekcie także skutkować będzie zwiększeniem ich zadań. Z drugiej strony proponowane zmiany będą przede wszystkim miały wpływ na szerszy dostęp żołnierzy zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego podpułkownika do wojskowych komisji lekarskich z uwagi na ich rozmieszczenie i dostępność na terenie całego kraju.

Projekt został uzgodniony w ramach wojskowych komisji lekarskich.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie reguluje orzekanie przez wojskowe komisje lekarskie o zdolności do służby wojskowej, a także orzekanie w sprawach żołnierzy zawodowych dla celów inwalidzkich i emerytalnych.

2. Konsultacje społeczne

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy wyłącznie proceduralnych kwestii związanych z orzekaniem o zdolności do służby wojskowej, nie wymaga konsultacji społecznych ponieważ nie zmienia obecnych reguł systemu orzeczniczego i dotyczy wyłącznie żołnierzy oraz byłych żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

*za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*